

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **R. R.**, proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa – ústredie**, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, v konaní o **invalidný dôchodok**, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12. marca 2009, č.k. 2 Sd 51/2008-74 a proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29. apríla 2009 č.k. 2 Sd 51/2008-78, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12. marca 2009 č.k. 2 Sd 51/2008-74 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29. apríla 2009 č.k. 2 Sd 51/2008-78 **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 12. marca 2009 č.k. 2 Sd 51/2008-74 zastavil podľa ustanovenia § 250o Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. X. zo dňa 13. februára 2008 a súčasne rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd tak rozhodol po zistení, že po podaní opravného prostriedku navrhovateľkou zo dňa 18. marca 2008, v ktorom vyjadrila nesúhlas so zamietnutím žiadosti o priznanie invalidného dôchodku, odporkyňa rozhodnutím č. X. zo dňa 21. mája 2008 podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov priznala navrhovateľke od 4. januára 2005 invalidný dôchodok v sume 6732 Sk mesačne. Zároveň rozhodnutím č. X. zo dňa 23. mája 2008 podľa § 112 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zrušila rozhodnutie č. X. zo dňa 13.

februára 2008. Podľa názoru krajského súdu zrušením napadnutého rozhodnutia a vydaním nového rozhodnutia odporkyňa návrhu navrhovateľky celkom vyhoveľa.

Proti predmetnému uzneseniu krajského súdu zo dňa 12. marca 2009 č.k. 2Sd 51/2008-74 podala navrhovateľka v zákonnej lehote dňa 29. apríla 2009 odvolanie, v ktorom vyjadrila nesúhlas so zastavením súdneho konania a poukázala na to, že rozhodnutím Sociálnej poisťovne ohľadom obdobia, za ktoré jej bol priznaný invalidný dôchodok, nebolo v plnom rozsahu vyhovené jej návrhu, pretože si uplatnila nárok na invalidný dôchodok aj za obdobie pred januárom 2005.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné a napadnuté uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa § 250o OSP, ak správny orgán, ktorého rozhodnutie súd preskúma, vydá nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovie, súd uznesením konanie zastaví.

Zastavenie preskúmovacieho konania vo veciach sociálneho poistenia predpokladá, že orgán vydá nové rozhodnutie, ktorým navrhovateľovi plne vyhovie. Nepostačuje preto akékoľvek nové rozhodnutie, ktorým sa pôvodné napadnuté rozhodnutie nahrádza, ale musí to byť rozhodnutie, ktoré plne zodpovedá požiadavkám vyjadreným navrhovateľom v jeho opravnom prostriedku.

Podľa názoru odvolacieho súdu zrušením napadnutého rozhodnutia č. X. zo dňa 13. februára 2008 a vydaním nových rozhodnutí dňa 21. a 23. mája 2008 odporkyňa návrhu navrhovateľky celkom nevyhovela. Odporkyňa po podaní opravného prostriedku navrhovateľky síce zrušila svoje pôvodné rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o invalidný dôchodok v celom rozsahu, avšak v novom rozhodnutí priznala navrhovateľke invalidný dôchodok len od 4. januára 2005. Navrhovateľka si uplatňovala nárok na invalidný dôchodok počnúc už decembrom 1999, naviac bez uvedenia preskúmateľných skutkových a právnych dôvodov, pričom navrhovateľka bola uznaná invalidnou k 5. novembru 2004.

Predpokladom pre postup súdu podľa ustanovenia § 250o OSP je, že ten správny orgán, ktorý vydal rozhodnutie preskúmané súdom na základe opravného prostriedku, vydal nové rozhodnutie a to také, ktorým vyhovel v celom rozsahu návrhu navrhovateľa.

Je teda zrejmé, že v danom prípade nebol v plnom rozsahu zachovaný zákonný postup určený ustanovením § 250o OSP, len v prípade dodržania ktorého môže byť konanie o opravnom prostriedku zastavené. Pokiaľ teda krajský súd konanie o opravnom prostriedku navrhovateľky zastavil, odňal je týmto možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené napadnuté uznesenie krajského súdu postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa § 226 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP v novom konaní je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Pokiaľ krajský súd uznesením vylúčil na samostatné konanie návrh navrhovateľky zo dňa 9. septembra 2008 vo veci náhrady škody, odvolací súd odmietol podané odvolanie proti predmetnému uzneseniu pre neprípustnosť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojitosti s § 202 ods. 3 písm. a/ OSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 10. decembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová